

Nu ți-aduci ție-n odaie

Samoila

Soarele bronzază
Spicul
În câmpia
Prea uscată
Bântuită de nimicul
Ce se vrea
O cazemată.
Vântul pleacă
În concediu
Lăsând vraște
În Prislop
Și cu greu găsești
Remediu
Să-nțelegi starea
Ca scop.
N-o-nțelegi,
Deși ai vrea
Să alungi
O răstignire
Ce-ar intra,
Fără-ndoială,
Chiar în marea
Devenire.
Nori anemici
Fără ploaie,
Rătăcind pe cer
Stingheri,
Nu-ți aduc
Ție-n odaie
Un motiv
Ca să mai speri.